

Sygn. akt IV CNP 13/18

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Dariusz Zawistowski

w sprawie ze skargi powódki

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w B.

z dnia 13 stycznia 2016 r., sygn. akt II Ca [...],

w sprawie z powództwa G. L.

przeciwko B. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej z siedzibą w P. - poprzednio P. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej z siedzibą w P.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 12 lipca 2018 r.,

1. odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania

2. zasądza od skarżącej G.L. na rzecz B. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej z siedzibą w P. - poprzednio P. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej z siedzibą w P. kwotę 1800 zł (tysiąc osiemset) tytułem zwrotu kosztów postępowania skargowego.

UZASADNIENIE

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 13 stycznia 2016 r., wniesiona przez powódkę, została oparta o zarzuty naruszenia przepisów postępowania - art. 840 § 1 pkt 3 w zw. z art. 787 k.p.c. oraz art. 365 w zw. z art. 361 k.p.c.

Przy ocenie istnienia podstaw do przyjęcia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia istotne jest, że w judykaturze przyjmuje się, iż orzeczeniem niezgodnym z prawem w rozumieniu art. 424¹ k.p.c. jest tylko takie orzeczenie, które jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i nie podlegającymi różnej wykładni przepisami, ogólnie przyjętymi standardami rozstrzygnięć albo orzeczenie wydane w wyniku rażąco błędnej wykładni prawa lub jego niewłaściwego zastosowania. Z tego względu naruszenie prawa stanowiącego podstawę skargi musi mieć zatem charakter kwalifikowany i być oczywiste. Te kryteria oceny niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie mogą być odniesione do zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w B., którego przedmiotem było powództwo o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności. Przedstawiony w skardze wywód prawny nie zawiera argumentów przekonujących o tym, że zaskarżone orzeczenie jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami, z ogólnie przyjętymi standardami rozstrzygnięć (dyskrecjonalności) albo, że zostało wydane w wyniku błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa. Stanowisko Sądu Okręgowego nie wskazuje też na możliwość stwierdzenia naruszenia przepisów prawa materialnego i przepisów postępowania, znajdujących zastosowanie w sprawie, w stopniu oczywistym i rażącym.

Z tych względów skargę należało uznać za oczywiście bezzasadną w rozumieniu art. 424⁹ k.p.c. Z tego względu Sąd Najwyższy odmówił jej przyjęcia do rozpoznania. O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 108 § 1 w zw. z art. 98 § 1, art. 391 § 1, art. 398²⁰ i art. 424¹² k.p.c.

jw